

Zorginstituut Nederland

201701767

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr. [naam]
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Complexe Ouderenzorg

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2018022778

Datum 2 mei 2018
Betreft **Definitief** advies als bedoeld in artikel 114 Zvw

Zaaknummer
2018011428

Onze referentie
2018022778

Uw referentie
G47 201701767

Uw brief van
6 maart 2018

Geachte mevrouw

U hebt op 6 maart 2018 aan Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een badprothese.

In zijn voorlopig advies van 6 april 2018 gaf het Zorginstituut aan dat uit het dossier was op te maken dat verzoeker de gevraagde badprothese wil gebruiken voor het douchen en bij de zwembles. Behalve een krukje, bleek niet dat andere hulpmiddelen overwogen zijn. De aanvraag was ook niet onderbouwd door de revalidatiearts of door een ergotherapeut. Op grond van de voorliggende informatie was niet te beoordelen of verzoeker aangewezen is op een badprothese. Het Zorginstituut was van mening dat verweerder nader onderzoek moest verrichten naar de vraag of verzoeker uit komt met alternatieven (opgesomd door de medisch adviseur van het Zorginstituut).

Op 25 april 2018 heeft het Zorginstituut de aanvullende stukken ontvangen, bestaande uit een brief van verweerder (19 april 2018) en een brief van de rechtsbijstand (17 april 2018).

Verweerder is nagegaan of verzoeker in bezit is van een verklaring van een ergotherapeut of revalidatiearts en of andere hulpmiddelen zijn gebruikt dan wel overwogen. Uit de brief van de rechtsbijstand blijkt dat verzoeker gebruikt maakt van een rolstoel om zich te verplaatsen in het zwembad en omliggende ruimten. Het blijkt niet dat andere hulpmiddelen zijn overwogen. Een eventuele verklaring van een ergotherapeut of revalidatiearts is ook niet bijgevoegd.

Gelet op de Memorie van Toelichting bij artikel 14 van de Zvw is uitgangspunt dat de doelmatigheid een onderwerp is dat behoort tot de verantwoordelijkheid van de zorgverzekeraar. Hierbij kunnen de kosten in overweging worden genomen.

Van een onnodig dure voorziening is sprake als in plaats van deze voorziening goedkope adequate, alternatieve hulpmiddelen voorhanden zijn.¹

Ingevolge het artikel 'indicatie en doelmatigheid' van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering, is verzekerde pas aangewezen op zorg als deze doelmatig is. Zorg die onnodig is, of onnodig veel kost in vergelijking met een andere zorgvorm die gelijkwaardig is gezien de indicatie en de zorgbehoefte, komt niet voor rekening van de verzekering.

Gelet op het voorgaande is het Zorginstituut van mening dat verweerder in redelijkheid tot zijn afwijzende beslissing heeft kunnen komen. Het Zorginstituut raadt u aan het verzoek af te wijzen.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Complexe Ouderenzorg

Datum
2 mei 2018

Onze referentie
2018022778

¹ Zie CRvB 15-08-2007, 05/5963 ZFW en CRvB 19-09-2007, 06/1478 ZFW.

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

2018017761

Datum 6 april 2018
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Complexe Ouderenzorg

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

Zaaknummer
2018011428

Onze referentie
2018017761

Uw referentie
G47 201701767

Uw brief van
6 maart 2018

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 6 maart 2018 aan Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een badprothese. Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Toepasselijke zorgverzekering

In dit geschil zijn de volgende bepalingen van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering van belang.

- Het artikel 'Hulpmiddelen' van de zorgverzekering omschrijft de aanspraak op hulpmiddelen met verwijzing naar de Regeling zorgverzekering (Rzv) en het Verzekeringsreglement, behorende bij de zorgverzekering.
- Een badprothese is een hulpmiddel als bedoeld in artikel 2.8 van de Rzv: 'uitwendige hulpmiddelen ter volledige of gedeeltelijke vervanging van anatomische eigenschappen van onderdelen van het menselijk lichaam'.
- In het Verzekeringsreglement worden nadere voorwaarden gesteld aan het verkrijgen van hulpmiddelen.

- Artikel 'indicatie en doelmatigheid' van de zorgverzekering bepaalt dat verzekerde pas aangewezen is op zorg als deze doelmatig is.

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Complexe Ouderenzorg

Dit komt overeen met hetgeen daarover bij of krachtens de Zvw is bepaald.

Geschil

Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een badprothese.

Datum
6 april 2018

Onze referentie
2018017761

Situatie verzoeker

Het is niet in geschil dat verzoeker is aangewezen op een beenprothese. Verzoeker heeft een beenprothese voor normaal gebruik die niet vochtbestendig is. Verzoeker geeft aan dat hij bij het douchen achterwaarts via een sprong op één been de douchecabine moet betreden. Bij het douchen zou hij een zeer groot risico te lopen op vallen en verwondingen als hij via een krukje (en niet met behulp van een badprothese) de douchecabine moet betreden en verlaten. Ook tijdens zwemles geeft verzoeker aan belang te hebben bij een badprothese, omdat hij grote moeite heeft om met één been het bad te verlaten.

Tot slot is verzoeker van mening dat verweerder reeds een toezegging had gedaan voor verstrekking van de badprothese bij brief van 8 augustus 2017 en dat om die reden de badprothese moet worden vergoed.

Afwijzing verweerder

Verweerder is van mening dat er andere mogelijkheden zijn om deze situatie op te lossen. In het zwembad kunnen andere hulpmiddelen worden gebruikt om het bad te kunnen verlaten. Verweerder geeft aan dat wellicht een krukje kan worden geplaatst in de douche en, als dit niet mogelijk is, kan verzoeker contact op nemen met zijn gemeente voor een voorziening op grond van de Wmo (verweerder specificeert verder niet wat voor voorzieningen voorhanden liggen). Verweerder lijkt verder van mening te zijn dat een badprothese geen verzekerde zorg betreft.

Verweerder geeft tot slot aan dat in de brief van 8 augustus zowel een toekenning als een afwijzing is te lezen. Omdat verzoeker geen schade heeft geleden naar aanleiding van de onjuiste brief die gelijk is gecorrigeerd, is besloten hem de badprothese niet alsnog te vergoeden.

Juridisch kader

De vraag die beantwoord moet worden is of verzoeker in dit geval aanspraak heeft op vergoeding van een badprothese.

Een badprothese valt onder artikel 2.8 Rzv: '*uitwendige hulpmiddelen ter volledige of gedeeltelijke vervanging van anatomische eigenschappen van onderdelen van het menselijk lichaam*'.

Verstrekking van een badprothese geschiedt slechts in uitzonderlijke situaties. Volgens de toelichting op artikel 2.8 van de Rzv moet een verzekerde redelijkerwijs aangewezen zijn op een bepaald type prothese. Hierbij spelen de individuele omstandigheden van de persoon – het activiteitsniveau en de

deelname aan het maatschappelijk verkeer – een belangrijke rol. De individuele omstandigheden geven de doorslag bij de beoordeling of een verzekerde redelijkerwijs is aangewezen op een prothese in speciale uitvoering (zoals een badprothese).

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Complexe Ouderenzorg

Datum
6 april 2018

Onze referentie
2018017761

Gelet op de Memorie van Toelichting bij artikel 14 van de Zvw is uitgangspunt dat de doelmatigheid een onderwerp is dat behoort tot de verantwoordelijkheid van de zorgverzekeraar. Hierbij kunnen de kosten in overweging worden genomen. Van een onnodig dure voorziening is sprake als in plaats van deze voorziening goedkope adequate, alternatieve hulpmiddelen voorhanden zijn.¹

Ingevolge het artikel 'indicatie en doelmatigheid' van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering, is verzekerde pas aangewezen op zorg als deze doelmatig is. Zorg die onnodig is, of onnodig veel kost in vergelijking met een andere zorgvorm die gelijkwaardig is gezien de indicatie en de zorgbehoefte, komt niet voor rekening van de verzekering.

Het Zorginstituut merkt nog op dat het krachtens 114, derde lid, j^o artikel 11 van de Zvw adviseert over geschillen die betrekking hebben op de te verzekeren prestaties zoals opgenomen in de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en of verzekerde een indicatie heeft. Voor zover het geschil betrekking heeft op de onjuiste informatie (toekenning) van de badprothese, is het Zorginstituut niet bevoegd te adviseren.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Bij het douchen zijn in principe andere hulpmiddelen voorliggend, zoals een waterdichte beschermhoes of een plastic om de reguliere prothese tijdens het douchen af te dekken; een (vast of meeneembaar) douche-zitje; handgrepen en een antislipvloer in de doucheruimte, en/of verplaatsing met behulp van krukken met antislipdoppen. Naast deze hulpmiddelen kan in het zwembad bijvoorbeeld van een zwembadrolstoel gebruik gemaakt worden.

Een voorbeeld van een situatie waarbij verstrekking van een badprothese aangewezen kan zijn, is wanneer iemand op zeer regelmatige basis het zwembad bezoekt en bovengenoemde alternatieven geen optie blijken te zijn.

Uit het dossier is op te maken dat verzoeker de gevraagde badprothese wil gebruiken voor het douchen en bij de zwemles. Behalve een krukje, blijkt niet dat andere hulpmiddelen overwogen zijn. De aanvraag is ook niet onderbouwd door de revalidatiearts of door een ergotherapeut. Op grond van de voorliggende informatie is niet te beoordelen of verzoeker aangewezen is op een badprothese.

¹ Zie CRvB 15-08-2007, 05/5963 ZFW en CRvB 19-09-2007, 06/1478 ZFW.

Advies van Zorginstituut Nederland

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken. Het Zorginstituut is op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en gelet op het advies van de medisch adviseur, van mening dat verweerder nader onderzoek moet verrichten naar de vraag of verzoeker uit komt met alternatieven.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland

Zorg II
Complexe Ouderenzorg

Datum

6 april 2018

Onze referentie

2018017761